

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 294/09-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta v konaní o sťažnosti M. P., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. M. J., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 71/05 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 71/05 porušené bolo.
2. Okresnému súdu Topoľčany prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 71/05 konať bez zbytočných prietahov.

3. M. P. priznáva finančné zadostučinenie 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Topoľčany povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Topoľčany je povinný uhradiť M. P. trovy právneho zastúpenia v sume 245,70 € (slovom dvestoštyridsaťpäť eur a sedemdesiat centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. J., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. II. ÚS 294/09 prijal 17. septembra 2009 na ďalšie konanie sťažnosť M. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 71/05.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že bol „uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ SR P. č. ORP-714/OVK-PD-2004 zo dňa 12. 9. 2004 obvinený zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa ust. § 155 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005. Dňa 12. 5. 2005 podal Okresný prokurátor v T. obžalobu(...) Vec je na Okresnom súde Topoľčany vedená pod spis. zn. 2 T 71/05.

Napriek tomu, že sťažovateľ bol v čase podania obžaloby vo väzbe(...), hlavné pojednávanie v tejto veci bolo nariadené až na deň 2. 11. 2005 (t. j. takmer po pol roku od podania obžaloby). V tejto veci sa konali tri hlavné pojednávania, avšak dokazovanie vo veci nebolo ukončené a ostatné pojednávanie bolo odročené na neurčito. Z dôvodu, že sa táto vec neprejednávala prednostne a urýchlene bol sťažovateľ dňa 26. 4. 2006 prepustený Krajským súdom v Nitre z väzby na slobody (uznesenie spis. zn. 5 To 28/2006).

Ani po prepustení sťažovateľa z väzby porušovateľ nevykonal žiadny úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu a následne bol predsedovi senátu JUDr. V. V. dňom 28. 6. 2006 pozastavený výkon funkcie sudcu. Opatrením predsedu súdu bola vec dňa 29. 6. 2006 pridelená JUDr. I. K. Hlavné pojednávanie síce bolo nariadené na deň 8. 1. 2007, avšak pre neprítomnosť svedkov - príslušníkov OO PZ P. - bolo odročené na neurčito(...)“

Sťažovateľovi bola na sťažnosť z 12. júna 2008 na priedahy v konaní, ktorú adresoval predsedníčke okresného súdu, doručená odpoveď zo 16. júna 2008, v ktorej predsedníčka okresného súdu uznala sťažnosť za čiastočne dôvodnú. Priedahy v konaní podľa nej vznikli aj z dôvodov zmien v obsadení súdu sudcami.

V roku 2008 boli v tejto veci síce nariadené pojednávania (31. júla 2008 a 22. októbra 2008), ale obdobne ako v prípade pojednávania z 8. januára 2007 boli tieto odročené najmä pre neprítomnosť svedkov, príslušníkov Okresného oddelenia Policajného zboru P.

Hlavné pojednávanie nariadené na 17. december 2008 bolo už 24. novembra 2008 odročené z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Sťažovateľ poukázal aj na to, že na všetkých dosiaľ nariadených hlavných pojednávaniach bol prítomný.

Sťažovateľ je presvedčený, že okresný súd koná vo veci vedenej pod sp. zn. 2 T 71/05 so zbytočnými priedahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Topoľčany v konaní vedenom pod spis. zn. 2T 71/05 porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Topoľčany v konaní vedenom pod spis. zn. 2T 71/05 sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných priedahov.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000 EUR (slovom dvetisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Topoľčany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania, ktorú je Okresný súd Topoľčany povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa, JUDr. M. J., do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti nálezu.“

2. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti č. Spr. 1123/09 z 22. októbra 2009 uviedla:

«(...) obžaloba na súd napadla dňa 12. 5. 2005 a bola pridelená na rozhodnutie JUDr. M. K. Opatrením predsedu súdu zo dňa 12.5.2005 podľa § 2 ods. 4 vyhl. č. 66/1992 bola vec prikázaná na prejednanie a rozhodnutie do odd. 3T JUDr. V. V.

- Dňa 13. 6. 2005 bol určený termín neverejného zasadnutia na 23.6.2005, na ktorom bola uznesením sp. zn. 2 T/71/2005 zamietnutá žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu a bol zamietnutý návrh brata obžalovaného M. P. na nahradenie väzby peňažnou zárukou. Proti uzneseniu podali obžalovaný a obhajca sťažnosť.

- Dňa 10. 8. 2005 Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 5 Tos/31/2005 sťažnosti obžalovaného a obhajcu zamietol.

- Dňa 30. 9. 2005 bol určený termín hlavného pojednávania na deň 2. 11. 2005, kde bol vypočutý obžalovaný, poškodení R. Z., L. B., svedkovia M. H. a M. A., súd zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, hlavné pojednávanie bolo odročené na 23. 11. 2005.

- Na hlavnom pojednávaní dňa 23. 11. 2005 bol vypočutý svedok MUDr. J. G., V. S., M. P. Súd zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu a neprijal peňažnú záruku brata obžalovaného M. P., hlavné pojednávanie bolo odročené na 11. 1. 2006.

- Na hlavnom pojednávaní dňa 11. 1.2006 bola vypočutá znalkyňa MUDr. L. F., svedkyňa JUDr. M. O. a svedok Bc. J. Š., hlavné pojednávanie bolo odročené na neurčito a spis bol predložený Krajskému súdu v Nitre na rozhodnutie o sťažnosti obžalovaného proti rozhodnutiu o väzbe.

- Krajský súd v Nitre dňa 19.1.2006 uznesením pod sp, zn. 5 Tos/5/2006 sťažnosť obžalovaného zamietol.

- Dňa 17. 02. 2006 bola tunajšiemu súdu doručená námietka zaujatosti, ktorú vzniesol obžalovaný voči predsedovi senátu.

- Na neverejnom zasadnutí dňa 15. 3. 2006 tunajší súd rozhodol, že sudca JUDr. V. V. nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v tejto trestnej veci, obžalovaný podal sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Nitre dňa 26. 4. 2006 uznesením sp. zn. 5 Tos/27/2006 rozhodol tak, že sťažnosť zamietol.

- Dňa 16. 03. 2006 tunajší súd na neverejnom zasadnutí zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby, obžalovaný podal sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Nitre dňa 26. 04. 2006 uznesením sp. zn. 5 Tos/28/2006 rozhodol tak, že obžalovaného prepustil z väzby na slobodu.

- Dňa 15. 05. 2006 bol určený termín HP na 07.09.2006, tento termín HP bol dňa 28. 07. 2006 zrušený z dôvodu, že vec bola opatrením predsedu tunajšieho súdu zo dňa 29. 06. 2006 pridelená inému sudcovi a to JUDr. I. K., z dôvodu, že JUDr. V. mal rozhodnutím ministerky spravodlivosti SR zo dňa 28. 06. 2006 dočasne pozastavený výkon funkcie .

- Dňa 06. 06. 2006 bol súdu doručený návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 5Nto/5/2006 zo dňa 11. 09. 2006 tak, že táto trestná vec sa Okresnému súdu Topoľčany neodníma.

- Dňa 29. 09. 2006 predsedníčka senátu JUDr. K. určila termín hlavného pojednávania na deň 08. 01. 2007. Hlavné pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu, že sa nedostavili poškodení ani svedkovia a cez riaditeľa OR PZ P. bolo zisťované, či svedkovia a poškodení, ktorí sa nedostavili, sú naďalej v služobnom pomere ako policajti.

- Opatrením predsedu tunajšieho súdu zo dňa 26. 02. 2007 bola vec predložená do podateľne súdu na pridelenie veci generátorom z dôvodu, že zákonná sudkyňa JUDr. I. K. bola preložená na Krajský súd v Nitre dňom 01. 02. 2007 a toho istého dňa bola vec pridelená generátorom sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. M. K.

- Dňa 1. 4. 2007 došlo k zmene na funkcii predsedu súdu.

- Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 03. 05. 2007 bola vec z dôvodu riešenia nerovnomernej zaťažnosti sudcov a zmeny v obsadení súdu sudcami po

prerokovaní v pléne sudcov v súlade s dodatkom č. 4 k Rozvrhu práce na rok 2007 predložená do podateľne tunajšieho súdu na pridelenie veci generátorom sudcovi z oddelenia „T“, toho istého dňa bola vec pridelená generátorom sudcovi tunajšieho súdu JUDr. J. S.

- Opatrením predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 28. 01. 2008 bola vec pridelená podľa § 53 ods. 1 písm. a/, § 21 ods. 3, ods. 4 písm. b/, c/ zák. č. 757/2004 Z. z. v súlade s Dodatkom č. 2 rozvrhu práce na rok 2008 z dôvodu preloženia sudcu JUDr. J. S. na Okresný súd Partizánske dňom 01. 01. 2008 sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. L. H.

- Predsedníčka senátu JUDr. H. určila dňa 13. 06. 2008 termín hlavného pojednávania na deň 31. 07. 2008, toto bolo odročené na deň 22. 10. 2008 z dôvodu, že sa nedostavili svedkovia a poškodení. Na hlavné pojednávanie dňa 22. 10. 2008 sa znovu nedostavili predvolaní svedkovia a poškodení, hlavné pojednávanie bolo preto odročené na 17. 12. 2008 s tým, že účasť svedkov a poškodených, ktorí sú príslušníkmi polície bude zabezpečená predvedením prostredníctvom KR PZ T.

- Termín hlavného pojednávania bol určený na deň 17. 12. 2008, ktorý termín bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne JUDr. H.

- Opatrením predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 13. 01. 2009 podľa § 53 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 4 písm. a/, c/ zák. č. 757/2004 Z. z. v súlade s pravidlom č. 10 Rozvrhu práce na rok 2008 bola vec pridelená sudkyňi Mgr. M. Š. z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti JUDr. H.

- Predsedníčka senátu Mgr. M. Š. dňa 19. 05. 2009 určila termín hlavného pojednávania na 29. 06. 2009, hlavné pojednávanie bolo vykonané a bolo odročené na 10.09.2009 z dôvodu, že sa nedostavil poškodený R. Z., ktorý sa však z neúčasti na hlavné pojednávanie riadne ospravedlnil, z dôvodu mimoriadnych pracovných povinností, čo súd akceptoval. Ďalší termín hlavného pojednávania je určený na deň 19. 11. 2009.

Je pravdou, že personálne problémy, ktoré nie sú dostatočne riešené a na ktoré poukazuje sťažovateľ by nemali byť na ťarchu účastníkov konania. Takisto nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy. Predsedníčka súdu však ihneď po nástupe do funkcie zabezpečila prerozdelenie vecí na trestnom úseku, veci začali vybavovať tri oddelenia, pričom reštančné veci vybavovala aj predsedníčka. Samozrejme, že výsledok sa nemôže

dostaviť ihneď. Veci, ktoré už v tom období boli reštančné sa z dôvodu zmeny senátu na trestnom úseku museli začať podľa zákona pojednávať odznova. To, že odišli sudcovia pracovať na iný súd, resp., že sudkyňa išla na materskú dovolenku, nebolo možné zo strany predsedu súdu zásadným spôsobom ovplyvniť. Taktiež je pravdou, že k prietahom v konaní dochádzalo aj správaním sa samotných účastníkov konania. Predmetný spis bol striedavo na krajskom súde, Najvyššom súde SR, Ministerstve spravodlivosti SR, Ústavnom súde SR. (...))»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

4. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré popísala predsedníčka súdu v bode 2 tohto nálezu, rovnaké relevantné skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu súvisiaceho spisu (ako aj zo samotnej sťažnosti), preto opomenul duplicitné opísanie týchto úkonov, keďže skutkové okolnosti danej veci sa spornými nestali.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 71/05 dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť vecí, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že z hľadiska hodnotenia povahy vecí sa oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citel'ného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03). Nemožno pochybovať o tom, že aj povaha

predmetného trestného činu si vyžaduje osobitnú starostlivosť orgánov činných v trestnom konaní a všeobecného súdu o naplnenie účelu trestného konania, čo okrem iného znamená, že orgány činné v trestnom konaní a všeobecný súd majú povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania vrátane poškodených strán.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že zdĺhavý priebeh napadnutého konania nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení konkrétne nenamietala zložitost' napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným priesťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v napadnutej veci nečinný najmä v období od 29. septembra 2006 do 13. júna 2008. Okresný súd teda počas takmer dvoch rokov vo veci nevykonal v podstate žiadny efektívny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako obžalovaný v napadnutej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K týmto priesťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Obranu predsedníčky okresného súdu, že k nečinnosti malo dôjsť z dôvodu, že na okresnom súde boli „*personálne problémy*“, nebolo možné akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že podobné objektívne prekážajúce okolnosti, nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohli len dočasne ospravedlniť vzniknuté priesťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia

umožňujúce prerokovanie veci – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prietáhov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobé obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedu senátu v danej veci (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na uvedený výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhol priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €, pretože jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je neúmerne dlho porušované.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané v sume 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 115,90 €, čo spolu s režijným paušálom 2 x 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 245,70 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2009